

Dumnezeu în Cer și Majestatea Voastră pe pământ, tot așa de puternic ca un Dumnezeu.

Înainte Măriei Tale tremură tronurile tuturor împăraților pământului. Pe Măria Voastră vă ascultă tot universul. Înaintea picioarelor tale se închină toate neamurile.

Ascultă și glasul nostru, al celor cari suntem muritori de foame cu copiii noștri. România ne persecută pe noi neconținut.

Perceptorii ne-au vîndut toate averile noastre fără nici un preț. Vitele noastre sunt vîndute de perceptorii cari nu vor să ne miluiască pe noi.

Ridicăm glasul nostru înaintea tronului Dumnezeului pământului. Veniți și ne miluiți pe noi ca să nu perim de foame. Veniți și ne scăpați pe noi din jugul robiei.

Preotul Lebedoff ne-a spus că veniți și noi tot credem în mîntuire. Avem frică pentru ca să nu vie oara să ridicăm steagul liberărei cum ne spune preotul Lebedoff.

Să vie armata română să verse sângele nostru! Dar atunci să vină de peste Dunăre și armata Rusiei și atunci suntem noi scăpați cu desăvîrșire.

Cerem voie dela tronul Majestății Voastre,—dacă dați voie,—ca să începem noi singuri să ridicăm steagul desrobirei! Atunci, dela mic până la mare noi să murim, știind că ordinul a venit dela Dumnezeu nostru de pe pământ.*

Am reprodus fără nici un comentariu petiția făcută de preotul Lebedoff și adresată Țarului.

Această petiție a fost semnată de peste 200 iscălituri, aproape toate de însuși acel preot fără consimțământul lor și înaintată pe cale ierarhică Țarului.

După cum vedem, afacerea a luat proporții de o nemai pomenită gravitate.

Însăși existența statului nostru e în cea mai mare primejdie și autoritățile stau cu mâinile în sân, mulțumindu-se cu o anchetă platonicească!

Repetăm din nou somația noastră ca guvernul să intervie cu cea mai mare severitate și-l facem răspunzător de neglijența sa criminală!

Din Bucovina.

Societatea academică „Junimea” a aranjat la 1 Aprilie u. o serată social-literară cu un program bogat și bine întocmit. Vrednica renume de care se bucură tinerimea noastră academică,—scrie „Patria”—a intrunit și astăzi dată un număr și distins public din clasele culte ale societății românești din capitală. Cele trei oădi din etajul al doilea al Otelului Central abia puteau cuprinde oaspeții sosiți. Și acum ni-se impune de nou reflexiunea, cât de frumos și

salutar ar fi, dacă astfel de întruniri s'ar ținea în propria noastră casă națională. Sperăm și credem a fi îndreptățit la aceasta, că într'un viitor mai apropiat dorința aceasta va primi trup.

Serata a decurs în mod demn și serbătoresc. La orele 10 seara, președintele actual al societății, dl T. Tarnavski, a deschis adunarea prin o bineventurată scurtă, dar miezoasă a oaspeților, între cari am remarcat cu deosebită plăcere pe deputatul Dr. George Popovici, d-nul Dr. Bucher, prof. Nicol. Bujor, cons. de administrație, Onesim Țurcan, reprezentanți ai clerului, o cunună frumoasă de dame, membri onorari și emeriți ai societății, reprezentanți ai presei etc.

Primul punct al programului a fost discursul d-lui Dobre, asupra vieții și activității marelui redesteptător național George Lazar. Dl Dobre un tiner bănațean trimis la universitatea noastră spre completarea studiilor sale teologice și filosofice, și-a împlinit rolul său în mod dostul de corespunzător. Ar fi de dorit numai ca astfel de teme să nu fie prea lungi, ci mai concise și mai puțin estinse, căci consumă prea mult din scutul timp al unei seri. De altfel sugetul a fost bine ales și dl Dobre s'a dovedit profund cunoscător al istoriei mișcărilor noastre literare.

Al doilea conferențiar a fost dl Luția, tiner cu temperament viu și simț adevărat național, care a tratat tema: „Cum vorbesc Românii.” Dl Luția a biciuit obiceiul Românilor, cari ori și unde mai ales însă la noi, inclină cu deosebită plăcere spre limbi străine, înstrăinându-se de a lor.

De și nu putem fi de perfect acord cu expunerile oratorului, care vede în apatia Românilor singura cauză a acestei triste aparințe, cunoscut fiind că ea își are obârșia în nefastul sistem de guvernare atât de neprielnice dezvoltării noastre naționale, totuși expunerile sale au meritat pe deplin lauda ce li s'au adus prin vii și prelungite aplaudări. Dl Luția e în total luat, un talent satiric, care după puțină cristalizare promite o frumoasă dezvoltare.

Declamațiunea monologului din Despot-Vodă, prestată de dl O. Procopovici, ca punct 3 al programului și cea a piesei „Dracii” de dl Luția au satisfăcut embele pe deplin.

Pausele între discursuri și declamațiuni au fost împlinite prin cântece acompaniate de pian. Ele au fost executate de eminentul tenor al „Armoniei”, dl St. Scalat, și de amabila d-ră Hedwig Bucher, fiica scriitorului universitar dl Dr. Bucher. Domnișoara Bucher dispune de o voce admirabilă și de un graiu atât de românesc, încât te încântă. Ambele puteri artistice au fost respălate prin vii aclamațiuni, cari au izvorât din adevărat sentiment.

Partea oficială terminată, a urmat partea neoficială a „betrânilor”, între cari cei mai tineri erau de 20 de ani. Masa a fost condusă de vrednicul președinte ad hoc, dl consilier Onesim Țurcan, ajutat în dificila sa funcțiune de un roiu de vulpoi masculini cu benevolul concurs al multor

domnișoare, care îl încurajau neîntrerupt pe Nestorul Junimei. Veselă curgea voroava, discursului serios urma altul plin de haz, petrecerea era la zenit. Din discursuri amintim entusiasta vorbire a d-lui C. Berariu, care scoase în relief virtuțile poporului românesc, și șagălnica improvizatie a d-lui Mihai Teliman, care dovedi că Românul prin fluierare sau alt semn e mai eloquent decât străinul prin sute de frase. Petrecerea s'a terminat târziu după miezul nopții, lăsând în inimile participanților cele mai plăcute suveniruri și dor de revedere.

NOUȚĂ

Arad, 10 Aprilie 1900.

Prigonirea părintelui Lucaciu.

Organul guvernamental din loc anunță, că deja în luna viitoare dl Dr. V. Lucaciu va fi dus înaintea curții cu jurați din Oradea-Mare, unde — nu ne îndoim, va și fi osândit pentru scrisoarea deschisă adresată, prin ziarul nostru, studentului universitar Bolcaș, care pentru sentimentele lui naționale a fost exclus de la toate universitățile din patrie.

Generalul Gustav Blondein, comandant al trupelor din garnisoana orașului nostru, care și-a regulat drepțurile la pensie, mâne va și părăsi deja Aradul, unde între cei-ce l-au cunoscut, lasă sincere regrete.

Cununii eterne. Dl avocat Dr. Aurel Isac a depus în numele familiei 40 coroane în fondul pentru ajutorarea tinerilor săraci de la institutul pedagog. teol. din Arad, întru pomenirea decedatului de pie memorie Romul Roșescu.

Candidare. După cum aflăm, în cercul preoțesc al Butenilor o parte mare a preoților va susține candidatura dlui Ioan Petran, profesor seminarial. Nu ne îndoim, că preoțimea din acest tract va și lucra pentru reșita d-lui Petran, profesor distins și membru în consistoriu, față de care auzim că ar fi vrînd să candideze protopopul Giorgia, acest viăstar tiner al neamurilor, care, după ce că a fost impus de răposatul sistem cu d'a stă, apoi și a mai inaugurat activitatea îndemnând pe subalternii săi să falsifice în alegeri... Azi-mâne de altfel consistorul va și ave să se ocupe de afacerea faimosului protopop, a cărui suspendare e numai chestie de timp.

Nu tractul Butenilor se va face de ris alegînd un asemenea protopop.

Caracteristic. Foia kossuthisto-ovreiască din loc înregistrează cu mare bucurie că în cercul Belințului, „unde lupta contra ultraștilor a fost înverșunată, candidatul moderatilor I. Gall, a învins pe ultraștii”.

Adevărul e, că în cercul Belințului a reușit nu numai dl Gall ci în primul rînd și cu voturile cele mai multe, amicul nostru Romul Ciorogariu.

Reuniunea română de gimnastică și cântări din Brașov a adresat Românilor din Brașov și giur următorul apel:

„Domnule! Abia a trecut o lună de zile și bravul nostru dirigent, distinsul artist George Dima, a pregătit deja o nouă surprinsă publicului românesc, studiînd cu corul Reuniunii opera: „O noapte în Granada” de Conradin Kreutzer, care se va reprezenta în Brașov în zilele de Marți 23, Joi 30. Martie și Sâmbătă 1 Aprilie v. a. e.

„Suntem convinși, că această nouă prestațiune a Reuniunii noastre, sub conducerea măiastră a d-lui G. Dima, va concentra eorășii publicul românesc la cântări alese, cum nu ni-s'a dat ocaziune să avem până acuma, mai cu seamă după ce ni-a succes a ne asigura și concursul binevoitor al celui dintăiu artist român, al domnului Dumitru Popovici, distinsul cântăreț de operă, al cărui nume este cunoscut în lumea întregă cultă și care cu această ocaziune pentru prima oară se prezintă ca artist dramatic pe scena românească, un fapt acesta, care ne umple de cea mai justă mândrie!

E datorința națională, ca la aceste reprezentațiuni să participe cât de mulți Români și din giurul Brașovului.

„Un popor numai atunci se înalță și întră în rândurile națiunilor culte, când vedește, că știe să cinstească și să prețuiască pe fruntașii săi pe ori-ce teren!”

„Deci Vă rugăm să veniți la Brașov, ca cu toții împreună să conlucram la reșita splendidă a acestor sărbări de muzică. Brașov, în Martie 1900.

Comitetul Reuniunii.

Ghenadie nu se lasă. Joi seara, scriu foile din București, în strada Călarăși s'a adunat la domiciliul unui membru toți membrii comitetului de acțiune pentru combaterea catolicismului și reabilitarea lui Ghenadie.

Au luat hotăriri de o importanță foarte mare. Vor scoate un ziar care se va vinde cu 5 bani în toată țeara.

Se vor convoca pentru săptămîna viitoare întruniri publice în 4 orașe din țeară. Comitetul se compune din 10 inaf. Pe zidurile capitalei s'au lipit placate ghenadiste.

Secțiunea istorică a Academiei române a determinat subiectul pentru concursul din fondul Adamachi. Acest subiect este: „Poporul român din Transilvania și Țeara-Ungurească dela secolul al IX-lea, până în zilele noastre. Evoluțiunea lui națională, culturală, economică, socială etc.”

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

MITOLOGIA ROMÂNĂ.

Babele sfinte în mitologia noastră.

Eroul solar face în drumul său popasuri la vr'o sfîntă oare-care și de obicei cere de la ele sfaturi și ajutor. Patru dintre sfinte: Vineri, Duminecă Lună și Mercuri, reprezintă principiul binelui și sînt blînde, bune și totdeauna gata să ajute pe erou; celelalte trei, Joi, Marți și Sâmbătă sunt răutăcioase, de aceea eroii solari le ocolesc căci ele reprezintă principiul răului.

Toate aceste sfinte în mitologia noastră reprezintă noțiuni concrete, sunt personificări lămurite ca fața soarelui. Culegătorii de povești însă de multe ori le amestecă, le dau roluri cu totul contrarii caracterului lor, le țin ca pe un fel de hocus-pocus al basmelor cu cari te poți juca după buna ta chibzueală. Dar' pe cât de bine știe cel ce se uită la un scaun din fața lui, că acel obiect e scaun și nu altceva și că stă acolo unde-l vede și nu

intr'alt loc, tot așa de lămurit ar trebui să se știe că sfintele din basme sunt anumite personificări, bine stabilite, cu însușiri permanente și esențiale, cu o sferă de activitate bine determinată și cu rostul lor care e neclintit. A amesteca pe sfînta Lună cu sfînta Vineri, ca și când ele ar fi simple locuri comune ale povestilor, ori a purta pe erou la toate sfintele pe rînd — și mai ales în ordinea numelor zilelor din săptămîna — nu e numai o confuzie, ci un non-sens tot așa de mare ca și când ai descrie pe leu cu însușiri de ale iepurelui, ori dimpotrivă.

Sfintele noastre personifică timpul de la o răsărire de soare până la alta. Fiecare țî are porțiunea sa de timp, ear' însușirile ce se dau fiecăreia în basme au să corespundă pe cât se poate de exact cu fenomenele anumitei porțiuni de timp. Ziua și noaptea împart drumul soarelui în două părți, privity ca egale. E deci natural, ca faptul zilei și faptul nopții să fie privity ca popasurile de căpetenie ale soarelui. Aceste două fenomene sunt reprezentate și personificate în sfînta Mercuri și sfînta Vineri, cele mai de căpetenie sfinte ale basmelor, ear' în credințe și obiceiuri „zilele” cele mai sfinte din săptămîna. O să mă

opresc acum la aceste două personificări înainte de a vorbi despre celelalte sfinte, ca să le lămuresc bine rostul și ființa, mai întâiu singure, ear' mai târziu în legătură cu celelalte.

Numele Vineri n'are nevoie de demonstrări întru cât îi privește origina. Tot așa Mercuri. Unul e Venus, altul Mercurius. Dar nu numai în nume se potrivește aceste zeități, ci și în ființa lor. Sf. Vineri a noastră, ca personificare mitologică, e una cu zeița Venus, ear' Sfînta Mercuri e intr'adevăr Mercurius. Latirii au împrumutat aceste zeități de la Greci, prin urmare o să ne căutăm dovezile în mitologia grecească, fiind-că e mai de baștină și fiind-că o aflăm sistemată prin cărți și dezvoltată mai mult decât la Latini.

Afrodita e cunoscută mai mult ca zeiță a frumuseții corporale și a iubirii sexuale. Aceasta era Afrodita vremilor târzii ale vieții grecești; la început însă, ea n'a avut de-a face nimic cu frumuseța corpului și nici cu iubirea sexuală, ci simplu cu frumuseța ca abstrucțiune, a tuturor lucrurilor și manifestărilor naturii, și cu iubirea în înțelesul abstract și ideal. Genealogia Zeilor, așa cum o dă Hesiod, e neîntrerupt discutată, și mulți interpreți ai mitologiei

găsesc că totul în Hesiod e contradicție și imposibilitate. E o părere generală, că e absurd să faci o genealogie a zeilor, că e lucru nerațional să introduci cronologia în teogonie. Alți interpretatori însă găsesc, că Hesiod e dimpotrivă foarte limpede în tot ce spune și că cronologia lui e nu numai înțeleaptă și adevărată, dar' absolut necesară. Ce descrie el întru începutul Teogoniei? Un simplu fapt de ziuă. După-cum urmează fenomenele unul după altul în natură, la începerea zilei, și după cum aceste fenomene sunt personificate în Zei, e natural ca Zeii să se nască unul după altul, și eală gata cronologia Teogoniei. Hesiod spune, că la început s'a născut Haos, apoi pământul (Gaea) cel cu umeri lași și Tartarul, ear' în urmă Eros, cel mai frumos Zeu și cel mai plăcut Zeilor și oamenilor. Haos e Noaptea întru care zace pământul. Hesiod spune că s'a născut, intr'adevăr însă el era. (*) Din noapte s'a născut Pământul și Tartarul. E o concepțiune a neamurilor primitive că Pământul iese din noapte încetul cu încetul ca și când ar fi o insulă ce iese din mare, ca o balenă Dacă ai fi în vîzduh, ai vedea

*) Compară ce spune Molso în geneză.

Premiul de 5.000 lei se va acorda in anul 1905 celei mai bune lucrări.

Emigrarea Românilor. „Apărerea Națională” scrie: „Am anunțat în unul din numerele trecute că în București s'a format o societate pentru înlesnirea emigrării Românilor în diverse părți ale lumii.

Ni-se face acum cunoscut că la societatea de care am vorbit s'au mai înscris încă 80 de însi, foști funcționari români pe la căile ferate și servicii publice pentru a merge în Aprilie în Asia mică, unde sunt angajați pe un timp îndelungat pentru a lucra pe la lucrările unei mari rețele de drum de fier.

În fruntea acestei societăți sunt 10 ingineri români, care au mandat în regulă să se angajeze pe contract cât de mulți Români; căci societatea, care va exploata liniile ferate în lucrare, vrea să o parte din aceste linii să fie administrate numai de Români acordându-le în același timp și unele privilegii.

La inaugurarea expoziției de la Paris care se va face la 14 Aprilie st. n., statul român va fi reprezentat prin dl Gr. Ghica, ministru plenipotențiar la Paris, asistat de întreg personalul legației; Dim. C. Olănescu, comisar general al României la expoziție, N. Cucu, comisar special și întreg personalul comisariatului român.

Revista artistică românească „Lipșa” și reviste artistice naționale se simțeau mult între Români. Câteva reviste literare speciale, cu toate că au avut și au mari merite, au lăsat însă cu totul de-o parte pictura, sculptura și celelalte ramuri ale artelor. Golul acesta va fi umplut în curând. Un grup de pictori, sculptori și scriitori din România a decis să scoată peste câteva timp o mare revistă artistică la fel cu revistele cele mai bine reputeate din apus. Revista va purta numele simbolic „Faunul” și la ea vor colabora toți scriitorii distinși din România cu reputație stabilită, precum și tinerii iubitori de formă și de artă nouă. De asemenea au făgăduit sprigii lor și câțiva scriitori celebri din străinătate.

„Faunul” va grupa în jurul său dintre pictori și sculptori români: Ștefan Lăzărescu, Ludovic Bassarab, Kimon Loghi, Ardeleanu, Nicolae Vermont, Serafim, Grant, Verona, Frs. Storek, Spăte și alții. Dintre celebritățile picturii străine vor colabora: Benjamin Constant, Franz Stuck, Rochegrosse, Seitz, Schramm, Schmutzler și alții.

Manuscrisele literare se primesc de acum. Ele trebuie adresate dlui Ștefan Poșca la redacția „României Jună” București Str. Isvor 80. Pentru partea artistică trimiterile se vor face dlui Ștefan Lukian.

O damă între diplomați. Ziarul din București scrie: „Parchetul a pus în libertate pe Luisa de Teisenbourg, amanta unui căpitan străin în capitală. Au fost sechestrate la domiciliul ei o multime de acte de o importanță capitală. Parchetul păstrează cel mai mare secret asupra acestor acte a căror cuprins a fost comunicat gvernerului călătorului sub tina un haos, pământul una cu aerul întunecat al universului. Dar' cu înțeleptul se luminează, se deosebește pământul, acum îl vezi. Se naște pământul din noaptea. Dar' Hesiod spune că se naște pământul și Tartarul. Acest Tartar e întunericul de sub pământ, așa cum și l'închepuiau cei vechi și cum și l'închepuiesc toate popoarele. Cum se naște el din noaptea, deodată cu pământul? Unii dintre comentatorii zic că Tartarul e ceva inerent pământului, e legat de el, prin urmare Hesiod nu vrea să spună că se naște pământul și (apoi) Tartarul, ci pământul (deodată) cu Tartarul. Căci, ziua ori noaptea, pământul are sub el un Tartar. Aici e ceartă pentru și și cu. Dar' însăși cei vechi au discutat acest și. Plato în Symposium reproduce versurile lui Hesiod și dă sfârșit pe târlăra înlocuindu-l cu pânton. (2)

G. Coșbuc.

(Va urma.)

(2) Același lucru îl face Aristotel în două rânduri, Zenon și Sextus Empiricus asemenea.

sunt în ele acte ce privesc siguranța statului Român”.

Ovrei neigași. În ziua de 21 și 22 v. a. c., s'a judecat de către Curtea de jurați din Roman (România) acei 4 ovrei, cari au contribuit la moartea vizitiului, cu ocazia manifestațiilor dela 16 Maiu 1899 în Iași. — Verdictul a fost demn de aceia cari l'au dat și conform dorinței lumii întregi care a asitat la acest proces. Curtea a condamnat pe Haim Vasserman și Iosub Gruber la 5 ani reclusiune, pe Ștrul Cofler 5 ani închisoare, ear' pe Meier Cofler la 1 an închisoare.

Bibliografie. În editura Tipografiei și Librăriei diecesane din Caransebeș au apărut: Dr. Petru Barbu: Istoricare Biblice, II Carte de Religioane pentru școlile populare. Cu adausurile: A) Despre Sânta Scriptură, B) Rugăciuni: a) de dimineața, b) înainte de masă, c) după masă, d) de seara și C) Simbolul credinței Cartea este aprobată de Ven. Consistoriul gr. ur. române din Arad, Caransebeș și Oradea-Mare. — Ediția III — Format 8o, 64 pag. — Prețul 30 fil.

„Istoria Legii noue”, scrisă de Dr. Victor Szmgel'ski. Tomul II: Isus ca preot. Cu aprobarea preavenerabilului Ordinariat metropolitan gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș. — Sub acest titlu a apărut în Blaj și ni-s'a trimis un mare volum, în format 8o mare, care se estinde pe 321 pagini. Prețul: 3 coroane 40 fileri (4 lei) și se poate comanda de la autorul din Blaj. — Venitul curat al opului va fi o contribuție la formarea unui fond provincial de salarizare a preoților și învățătorilor din archidieceza Blajului.

Un candidat de avocat, care posedă și limba română pe lângă cea maghiară, poate afla de loc aplicație în cancelaria subscrișului, căruia au să se adreseze. Cei cu praxă deja sunt preferiți și bine salariați.

Nagyszentmiklós (Torontál) la 2/IV n. 1900.

Dr. Nestor Oprean, avocat.

Partea Literară.

Memoriile lui Bismarck. Toată lumea așteaptă cu nerăbdare să vadă cel de al treilea volum al memoriilor lui Bismarck, pentru că în acest volum, se zice, se cuprinde expunerea deosebirilor de vederi între Bismarck și Wilhelm al doilea, precum și expunerea conflictului care a provocat retragerea cancelarului.

Această curiozitate este astăzi satisfăcută, căci doctorul Hans Blum a publicat o carte, în care este scrisă o lungă conversație pe care doctorul a avut-o cu bătrânul cancelar în 23 Aprilie 1893, asupra cauzelor rupturii cu împăratul.

Aceste cauze au fost prevăzute de Bismarck una după alta, îndată ce s'a suit pe tron tânărul împărat Wilhelm al II-lea.

Împăratul a întreprins, contra sfaturilor cancelarului său, mai multe călătorii politice în Rusia, în Anglia la Constantinopol și în aceste călătorii, mai cu seamă în Rusia, a compromis linia de conduită politică, trasă de imperiul german de mai mulți ani. Ba încă, în politica internă, împăratul a înțeles ca el însuși să fie și cancelar și prim ministru, crezând că el singur va putea rezolva chestia socialistă și a lăsat ca ministrul Bethlicher să prezente această chestie în consiliu, fără-ca Bismarck să fie înștiințat că pretențiunile socialistilor, protecțiunea muncii, a fost recomandată de împărat consiliului de miniștri.

Cu toate acestea și cu toată opozițiunea surdă a colegilor săi din minister, Bismarck avea încredere în influența sa și se b'zia pe faptul că noile alegeri vor deschide ochii împăratului asupra proiectului socialismului și că ideile responsabililor săi consilieri sunt niște utopii. Așteptând, Bismarck reaminti lui Wilhelm al II-lea și ministrilor ordinul din 8 Aprilie 1852, care dă primul ministru prusian, lui singur, responsabilitatea actelor oficiale și

ordonă ca nici o măsură importantă să nu fie luată fără să fie prealabil supusă lui. Wilhelm al II-lea ceru atunci primului său ministru un memoriu asupra acestui ordin din 1852 și primul ministru tocmai lucra la acest memoriu, când s'a produs incidentul care a provocat ruptura. Aci merită să traducem o bucată din cartea doctorului Blum care reproduce cuvintele lui Bismarck:

După alegerile din 1890, cancelarul se preocupă, cum a făcut totdeauna, de principalele partide constituționale pentru a asigura mersul lucrărilor parlamentare. Și lucrul acesta n'a dat nici odată loc la vre-o observațiune din partea bătrânului împărat Wilhelm I. și Bismarck nici nu s'a gândit că cu tânărul împărat trebuie să-și schimbe tactica.

Bată o parte din însăși cuvintele lui Bismarck.

„Am fost foarte mirat în ziua de 14 Martie, când Dr. Bleichroeder îmi spuse că a venit să-mi ceară o audiență pentru deputatul Windhorst, șeful centrului și i-am răspuns că dl deputat are totdeauna timp de a mă vedea în Reichstag și nu e trebuință de intermediar.

Aceasta fu cauza exterioară care grăbi peripețiile conflictului între împărat și cancelarul său.

Chiar în aceea zi s'a raportat împăratului visita șefului Centrului catolic la bătrânul cancelar.

„Împăratul trimise atunci imediat pe șeful cabinetului civil să-mi spună, continuă Bismarck în scrisoarea sa, că trebuie să l'previn când am conversații politice cu deputații. Eu răspunsui: Bine-voit a răspunde Majestății Sale că nu recunosc nimănui dreptul de a-mi impune să aleg persoanele cari îmi calcă pragul. A doua zi veni însuși împăratul la mine până în ziua și ceru să-mi vorbească. Eram culcat. Mă îmbrăcai repede și mă presintai la fața suveranului. — „Ce însemnează, îmi strigă el, aceste negocieri cu Windhorst?” Eu răspunsui că n'au fost negocieri, ci o simplă conversație particulară și intimă. Împăratul insistă asupra dreptului ce îl are de a fi prevenit de negocierile cancelarului său. Eu îi răspunsui că nimeni n'are dreptul să comande în casa mea. — „Chiar când îți ordon ca suveran?”... răspunse monarhul. — Chiar în acest caz, Majestate, răspunsui. Ordinele împăratului meu se opresc la ușa salonului prințesei de Bismarck”. Numai fiindcă am promis împăratului Wilhelm I ca să servesc pe nepotul său am rămas în acest serviciu. Dacă sunt incomod Majestății Voastre, sunt gata să mă retrag.

Ruptura se făcu între împărat și cancelar și generalul Hahnke și puse în vedere a lui Bismarck că împăratul așteaptă demisiunea lui.

— „Eu consider ca o lipsă de conștiință din partea Majestății Sale și a patriei, dacă în aceste împrejurări voiu deserta dela post Majestatea Sa are puterea să mă concedieze ori când. Cât despre mine, eu nu pot să pun capăt carierei mele politice printr'un act, ale cărui urmări le consider fatale pentru poporul și imperiul german”.

Aceasta fu răspunsul lui Bismarck dat generalului.

În urmă împăratul însuși se duse earăși la cancelar și îl ceru oficial demisiunea pe care mai târziu o și dete cancelarul.

Așa se sfârși legătura oficială între omul de fier și tânărul împărat.

ULTIME ȘTIRI

Englezii în primejdie mare.

Londra, 9 Aprilie. Din Mafeking se telegrafează, că acolo situația este atât de compromisă, încât, dacă nu s'osec curând Englezii să elibereze orașul, capitularea se impune atât trupelor din garnisoană, cât și populației întregi.

Aprupe toți Oranjienii din provincia Reddesburg, cari juraseră supunere Englezilor, în urma înfrângerii din urmă a Englezilor, s'au alăturat eară Burilor. Steagul englez a fost rupt și s'a arborat cel al Oranjelului.

„Times” primește din Capstadt următoarele:

„Toate amănuntele ce se cunosc acum exact despre catastrofa de la Ooornspruit,

dovedesc pe d'oparte istețimea extraordinară a Burilor, pe de altă parte uim toarea ușurință și neprevădere a Englezilor. Cu toată seria lungă de nenorociri, ofițerii englezi n'au învățat nimic.

„Pierderea celor 5 batalioane, capturate de Buri, este o nenorocire cu atât mai mare, că li-a făcut acestora cu puțință să execute planul lor strategic în partea de resărit a Oranjelului.

OLIVIER a sosit nesupă at la Kroonstadt, aducând cu sine 6000 soldați, 10 tunuri și 250 care cu munițiuni. Intre Buri e mare insuficiență.

În trepele lui Roberts, cu toate că au sosit caii din Ungaria, e o mare lipsă de cai. Sunt regimente multe, în cari abia sunt 100 cai. De asemeni se simte nevoie de haue.

Bloemfontein, 9 Aprilie. Înspre apus și mează-noapte, pe o întindere de 160 kilometri, dela Sanas și până la Iägersfonteine, Buri string ostirile engleze. Situația e extrem de gravă și Roberts cu greu se va putea retrage fără mari nenorociri.

La Koornspruit Buri au luat nu 7, ci 11 tunuri engleze și muniția toată.

Un număr mare de Buri amenință calea ferată. Posturile engleze, la distanță de 8 mile de oraș, au fost atacate și puse pe fugă de Buri cari vin dinspre stabilimentele de apă. Din tabăra dela Wepener a sosit un sol bur, care a provocat pe Englezi să capituleze.

Se pare că avangarda lui Roberts este astfel în primejdie de a fi prinsă de Buri comandați de generalul Banks. Roberts face pregătiri pentru apărarea orașului.

Bruxella, 9 Aprilie. Generalul De Wett a bătut și el pe Englezi lângă Modder. Englezii au fost earăși surprinși. Buri i-au atacat dimineața (Vineri) cu șrapnele, cauzând între Englezi o zăpăceală enormă. Artileria întreagă a fost parte prinsă, parte nimicită. Buri ear' au mai luat 7 tunuri.

Kroonstadt-ul a fost erii proclamat de Adunarea Națională capitală provisoră a Oranjelului. Președintele Steya a declarat că, dacă Englezii vor mai duce Buri pe insula S-ta Elena, Buri vor închide pe prizonierii englezi în ochenele dela Iohannesburg.

Tipografia
„Tribuna Poporului”
arangiata fiind cu material nou
primește spre executare:
Tipărituri de bancă, Carti, Ori-ce de broșuri, tipărituri.
Invitări la nunta, Anunțuri funebre, etc.
Cele mai moderate prețuri!!

ULTIM CUVENT.

Doi părechi căsătorite de curând făceau călătoria de nuntă, îndreptându-se spre Italia, țeara unde înfloresc portocalele. El ședea vis-a-vis unul de altul într'un colț al compartimentului, șoptindu-și cuvinte amoroase.

Tronul sbura... Deodată vagonul intră sub tunel... și se făcu întunec.

După câteva secunde se lumina.

Bărbatul se aplecă la urechia tinerei sale femei și îi zise:

— Ah, dragă, regret că n'am profitat de lumina tunelului ca să te pot îmbrățișa.

Tinera femeie se roși ca rucul și exclamă:

— Cum, dragă, n'ai fost tu?

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red. respons.: Ioan Russu Șiriani.

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se scotesc în coroane și după 50 chilogramme, ear' nu ca și până acum, după maza metrică (100 chilogramme).

Prețurile dela 1 Aprilie n.

In Arad:

Grâul cel mai bun	cor. 6.95—7.15
Grâu mijlociu	6.85—6.90.
Cucuruz	4.65—4.70.
Săcară	5.35—5.40.
Orz	5.30.
Ovăș	4.30—4.40.

Cursul pieții din Arad.

Hârtie-monetă română	Cump. n. 9-48	vând	9.52
Lire turoești			—
Imperiali (15 R. aur)			18.90
Ruble rusești 100 k			126.—
Galbeni			5.58
Napoleon-d'ori			9.48
100 Marcs germane			58.50
Livre sterling			11.90

S p i r t :

Spirit rafinat; cu toptanu	21 lan.	55.50
" " cu micu		56.50
" brut cu toptanu		54.50
" " cu mic		55.50

Porci :

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate :			
bătrâni 320—380 kg.	40—42.	cr. p.	kg.
tineri 320—390 "	44—44.5	"	"
" 250—390 "	44—45	"	"
" până 250 "	45—46	"	"
mijlocie 240—260 "	47.5—48	"	"

Din „Noua Revistă Română“, a cărei prospect și apel l'am dat, după-cum am înregistrat deja și sumarul celor două numere dintâiu, a apărut numărul 4, cu următorul cu prins bogat:

Cronica politică: Stavri Predescu: Partidele noastre politice. — Sp. Haret, St. Hepites, E. A. Pangrati, D. Emmanuel, N. Coculescu, C. Miculescu, D. Mircescu, D. Bungeșianu, G. Tzitzeica, M. Ianculescu: Proiect de lege pentru introducerea călindarului apusean drept călindar al statului în viața civilă. (Memoriu justificativ). — *Etnografie:* Gustav Weigand: Românii din Sârbia și din Bulgaria-apuseană. — *Literatură:* G. Coșbuc, Elementele literaturii populare. — D. Teleor: Anton Pann (schiță). — *Pedagogie:* N. Vaschide: Introducerea la studiul aplicațiilor pedagogice ale cercetărilor psihologiei experimentale. — *Miscarea literară și științifică:* Ioan Slavici: Vatra părsită. — Panait Zosin: Dulci și amare, poesii. — N. Vaschide și Van Melle: O nouă ipoteză asupra naturii condițiilor fizice ale odoratului. — Notițe bibliografice.

Suplimentul I: Din Bucovina. — Suplimentorii și legea învățământului secundar, de N. Em. Teohari, directorul gimnasiului din Slatina. — Ateneul din Bacău. — Călindarul Poporului. — Imaginația și felurile ei la copii (conferință ținută la școala normală de institutoare din Iași).

Suplimentul II: Ca la noi la nimeni... „De Sfântul Ilie“, de Victor Bogdănescu. — Iubire (poesie), de Ioan Petrovič. — În închisoare, de Iancu Horia. — Scrisoare (poesie), de Nirvan. — Călătoria din nuntă, de Sprin S. Hasnaș. — Tristete, Jebăda (poesii), de D. Karr. — Discursul unui ambasador chinez. — Ateneul român.

Calindarul nostru

pe anul bisect 1900

ca prim călindar scos în tipografia noastră

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. poro postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“

La comande mai mari de 10 exemplare

dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.

A apărut

Și să află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“

următoarele opuri:

- 1.) „Calendarul nostru“ — pe 1900. prețul — — — — — cor. —.60 fil.
- 2.) „Amicu Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cause administrative. Prețul — — — — — „ 1.— „
- 3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul — — — — — „ 2.— „
- 4.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul — — — — — „ —80 „
- 5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, prețul — — — — — „ 2.— „
- 6.) „Principiile politice“, după Dr. T. de Holtzendorf, de T. Păcățeanu —prețul — — — — — „ 4.— „
- 7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul. — — — — — „ 2.50 „
- 8.) „Războiul pentru neatârare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului „ 1.20 „
Prețul „Coroanei“ — — — — — „ 1.60 „
- 9.) „Din vremuri apuse“ — de Judita Secula născ. Truția — prețul — — — — — „ 1.— „
- 10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul — — — — — „ 1.— „
- 11.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul: — — — — — „ 3.60 „
- 12.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț: — — — — — „ 1.60 „
- 13.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Preț. — — — — — „ 5.— „
- 14.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, preț — — — — — „ 1.50 „
- 15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz prețul — „ 1.20 „
- 16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Aceasta liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.

La comande se se mai adauge de fle-care op 10 fleri spese postale.